

Dosarul nr. Ira-601/2022
1-21022737-01-Ira-19042022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocata Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Tsivaniuk Anatoli Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.02.2021 - 30.06.2021;
2. Instanța de apel: 22.07.2021 - 01.02.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 19.04.2022 - 01.06.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 30 iunie 2021, Tsivaniuk Anatoli a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 145 alin. (1) Cod penal și a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Tsivaniuk Anatoli în folosul statului, cheltuielile judiciare suportate în sumă de 3464 lei.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, inculpatul Tsivaniuk Anatoli, la 02 ianuarie 2021, aproximativ la orele 01:20 min, aflându-se în locuința sa, situată în mun. Soroca, str. Vasile Stroiescu 23J apartamentul nr.1, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul omorului intenționat al unei persoane, în rezultatul unui conflict apărut cu Țarălună Victor, acționând din intenție directă, i-a aplicat ultimului trei lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea toracelui, în rezultatul cărora victima a decedat pe loc.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202129C0004 din 20 ianuarie 2021, moartea lui Țărălungă Victor, a survenit în rezultatul plăgilor înțepat-tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului, hemoragie internă, ce se confirmă prin dalele necropsiei. La examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate două plăgi înțepat-tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului, hemitorace (1800 ml pe stânga și 500 ml pe dreapta), care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect înțepător-tăietor (posibil cuțit), sunt vitale, au legătură causală directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Plaga înțepat-tăiată pe abdomen, cu penetrare în cavitatea abdominală, fără de lezarea organelor abdominale, care s-a produs în aceeași perioadă scurtă de timp, este vitală, nu are legătură causală cu cauza nemijlocită a decesului, este periculoasă pentru viață și se califică, ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Musteață Nicolae în numele inculpatului Tsivaniuk Anatoli, prin care a solicitat admiterea apelului declarat cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Musteață Nicolae în numele inculpatului și a fost menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii art.145 alin.(1) Cod penal, - „*Omorul intenționat al unei persoane*”.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare de rând cu declarațiile succesorului părții vătămate audiate în instanță și pe cumulul probelor scrise și anume: plângere de la Roșioru Viorica din data de 02.01.2021 (Vol.I, f.d.7); comunicarea telefonică nr.29 din 02.01.2021 (Vol.I, f.d.8); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.01.2020, cu foto tabel (Vol.I, f.d.9-19); raportul de expertiză judiciară nr.202129C0004 din 29.01.2021, potrivit căruia, moartea lui Țărălungă Victor, a survenit în rezultatul plăgilor înțepat tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului, hemoragie internă, ce se confirmă prin datele necropsiei. La examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate două plăgi înțepat-tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului, hemitorace (1800 ml pe stânga și 500 ml pe dreapta), care au fost produse prin acțiunea

traumatică cu un obiect înțepător-tăietor (posibil cuțit), sunt vitale, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Plaga înțepat-tăiată pe abdomen, cu penetrare în cavitatea abdominală, fără de lezarea organelor abdominale, care s-a produs în aceeași perioadă scurtă de timp, este vitală, nu are legătură cauzală cu cauza nemijlocită a decesului, este periculoasă pentru viață și se califică, ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață (Vol.I, f.d.40-42); raportul de expertiză nr.202137A0001 din 02.02.2021 potrivit căruia, în momentele importante pentru dosarul penal, Tsivaniuk Anatoli, nu suferea de careva boli psihice, cu semnificație psihiatrico-legală, avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, poate fi recunoscut responsabil (Vol.I, f.d.52-54); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 02.02.2021 (Vol.I, f.d.56-59); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.01.2021 (Vol.I, f.d.60); anexă la procesul verbal de examinare a obiectului din 02.01.0021 și anume extrasul chitanței Drager (Vol.I, f.d.61); declarațiile succesorului părții vătămate Nartea Elena depuse în instanța de fond la data de 26.05.2021 (Vol.I, f.d.207); declarațiile martorului Roșioru Viorica depuse în instanța de fond (Vol.I, f.d.209-210); declarațiile martorului Mihai Alexandru depuse în instanța de fond (Vol.I, f.d.212-213); declarațiile martorului Ceicovschi Svetlana depuse în instanța de fond (Vol.I, f.d.224).

Instanța de apel a menționat că probele enunțate incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului în numele inculpatului.

Argumentele invocate de avocat în numele inculpatului în cererea de apel precum, că inculpatul Tsivaniuk Anatoli s-a aflat în legitimă apărare au fost respinse de către instanța de apel.

Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel au considerat că inculpatul nu a fost în legitimă apărare, deoarece acesta a aplicat cu precizie trei lovituri vitale victimei, care potrivit declarațiilor inculpatului nu era înarmată, era de statură mai joasă și corpulentă mai suplă ca a inculpatului și care potrivit raportul de expertiză nr. 202129C0004 din 29.01.2021 era în stare de ebrietate alcoolică avansată, 3,07 g/l, stare ce putea produce la persoanele vii o stare de intoxicație alcoolică gravă.

În situația descrisă, sânt absolut lipsite de credibilitate argumentele inculpatului, că victima a comis un atac violent asupra sa și el s-a apărat, deoarece viața sa se afla în pericol. Instanța de apel a apreciat respectivele declarații ca o metodă de apărare, urmărind un scop bine determinat de a evita răspunderea penală. Aplicarea a trei lovituri cu cuțitul în regiunea organelor important-vitale: două în regiunea inimii și una în regiunea abdomenului, demonstrează intenția directă a inculpatului de

cauzare a leziunilor corporale grave, periculoase pentru viață și faptul, că prin aceste acțiuni poate surveni moartea victimei.

Instanța de apel a indicat că acesta indică la un atac direct, iar potrivit fototabelurilor (Vol.I,f.d.14-15 și 58-59) de la locul atacului indicat de inculpat până la locul aflării cadavrului este o distanță destul de mare, ceea ce denotă o încăierare în urma căreia inculpatul a aplicat loviturile de cuțit, intenționat în regiuni de o importanță vitală majoră și conștientizând că prin respectivele acțiuni poate provoca moartea. Faptul respectiv este confirmat și prin declarațiile martorilor oculari Mihai A. și Roșioru V. care au fost date citire de către partea acuzării în ședința instanței de apel.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată cu respectarea prevederilor art. 61,75 Cod penal a ținut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana acestuia, care anterior nu a fost în conflict cu legea.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocata Palade Rodica în numele inculpatului, prin care indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, cu dispunerea achitării lui Tsivaniuk Anatoli.

În motivarea cererii de recurs avocata indică următoarele motive :

- consideră ca acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.145 alin. (1) Cod penal, calificarea acțiunilor urma să fie făcută conform art.36 alin. (2) Cod penal, or instanța urma sa verifice totalitatea probelor, declarațiile martorilor, inculpatului, care a declarat că nu a plănuit nimic din timp, acțiunile sale au fost săvârșite spontan, în stare de legitimă apărare provocate prin comportamentul victimei, la acel moment nu a realizat ce a comis, regretă;

- recurenta menționează că urmează să fie apreciate critic declarațiile martorului Roșioru V. și Mihai A., care la acel moment erau în stare de ebrietate și nu au văzut concret ce s-a întâmplat în casă, ei fiind deja afară când victima prin geam a pătruns fără permisiune în casa inculpatului. Totodată inculpatul nici nu cunoștea foarte bine victima și nu avea motiv sa-l omoare, el fiind la domiciliul său doar s-a apărat în momentul în care victima s-a năpustit asupra lui, fiindu-i frică deoarece victima era de vârstă mai tânără și mai puternică, în plus era pe timp de noapte aproximativ orele 01:20, a reacționat în așa mod;

- la fel instanța nu s-a referit nici la raportul de expertiză nr.202129P0037 din 03.01.2021 privind existența vătămarilor corporale la inculpat care dovedește faptul

că acesta a fost atacat;

- avocata consideră că Tsivaniuk Anatoli nu a comis infracțiunea care i se impută, ori răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

6. Pe marginea recursului procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, menționând că instanțele judecătorești inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect au stabilit vinovăția și încadrarea acțiunilor inculpatului Tsivaniuk Anatoli în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Avocata în cererea sa de recurs invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurentă în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de către avocatul Musteață Nicolae în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 20-21, vol. II).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, instanța just constatând că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatului Tsivaniuk Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător corect a constatat vinovăția și a menținut condamnarea lui Tsivaniuk Anatoli în baza infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, din care considerente în speță nu este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, ce ține de argumentele recurente descrise la pct. 5 a prezentei decizii, se conchide că avocata primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurente, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatările corecte a primei instanțe în prezenta speță, care just a indicat că este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile avocatei Palade Rodica nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind nefondate și subiective.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurente invocate în apel de către avocatul Musteață Nicolae și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanțele judecătorești inferioare prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect s-au expus clar și detaliat în hotărâri, indicând motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, se resping ca neîntemeiate motivele recurente, precum că *„urmează să fie apreciate critic declarațiile martorului Roșioru V. și Mihai A., care la acel moment erau în stare de ebrietate și nu au văzut concret ce s-a întâmplat în casă, ei fiind deja afară când victima prin geam a pătruns fără permisiune în casa inculpatului”*, or din materialele cauzei rezultă că acestea nu sânt unicele probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, declarațiile date fiind în coroborare și cu raportul de expertiză judiciară nr.202129C0004 din 29.01.2021, potrivit căruia, moartea lui Țărălungă Victor, a survenit în rezultatul plăgilor înțepat tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului,

hemoragie internă, ce se confirmă prin datele necropsiei. La examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate două plăgi înțepat-tăiate a hemitoracelui stâng, cu penetrare și lezarea cordului, hemitorace (1800 ml pe stânga și 500 ml pe dreapta), care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect înțepător-tăietor (posibil cuțit), sunt vitale, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Plaga înțepat-tăiată pe abdomen, cu penetrare în cavitatea abdominală, fără de lezarea organelor abdominale, care s-a produs în aceeași perioadă scurtă de timp, este vitală, nu are legătură cauzală cu cauza nemijlocită a decesului, este periculoasă pentru viață și se califică, ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață (vol. I, f.d.40-42).

Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de avocată, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, în prezenta speță nu s-au confirmat, or în hotărârile adoptate instanțele judecătorești inferioare au stabilit just prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. art. 145 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului Tsivaniuk Anatoli, întemeindu-și această soluție în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 19-23, vol. II).

Argumentul recurenței precum că „*inculpatul s-a apărat de acțiunile de violență a părții vătămate, acesta fiind în condițiile stării de legitimă apărare*”, Colegiul penal la fel îl consideră neîntemeiat și declarativ, or instanța de apel s-a expus pe larg și întemeiat asupra acestui argument la f. d. 21-22 din decizia sa, constatând comiterea de către inculpat a infracțiunii imputate cu intenție, cu aplicarea cu precizie a trei lovituri vitale victimei, care potrivit declarațiilor inculpatului nu era înarmată, era de statură mai joasă și corpolență mai suplă ca a inculpatului și care potrivit raportul de expertiză nr. 202129C0004 din 29.01.2021 era în stare de ebrietate alcoolică avansată, 3,07 g/l, stare ce putea produce la persoanele vii o stare de intoxicație alcoolică gravă, prin urmare temei de a interveni în decizia atacată nu există.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurentă în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct. 3 a prezentei decizii și la f. d. 249-251, vol. I, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 19-23, vol. II), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de avocat în numele inculpatului, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă

și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurentă ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocata Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Tsivaniuk Anatoli Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **01 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie